

متن پرسش

سلام: مدتی است این فکر، مرا مشغول کرده است. سبحان الله، الحمد لله، لاله الاالله، الله اکبر. سبحان الله یعنی اینکه خداوند هیچ نقصی ندارد. هیچ کم و کاستی ندارد. نمی شود هیچ نقصی را به او نسبت داد. الحمد لله یعنی همه کمالات از آن اوست. هرچی خوبی هست مال اوست. لاله الاالله هم به معنای این است که هرچس هست، وجود اوست. ما هیچ ایم. فقط اوست که اوست. الله اکبر هم به معنای این است که از این تصویری که من کردم، خداوند بالاتر از این حرفاست. پس به عبارتی هم خداوند هیچ نقصی ندارد و همه کمالات از آن اوست. در واقع وقتی عبادت می کنیم، خدا توفیق داده است. حتی سجده شکری که بجا می آوریم، توفیق خداست. اگر خدا توفیق نداده بود، نمیتونستم بگویم الحمد لله. در شرح مناجات شعبانیه امام علی(ع) فرمودند که حتی اگر معصیت هم نمی کنیم، بخاطر محبتی است که در وجود ما قرار دادی. این محبت باعث شد که شوق به گناه در وجود ناچیز شود. در واقع اگر ما گناه هم نمی کنیم، باز این گناه نکردن به واسطه خداست. یعنی لطف خدا بود که ما گناه نکردیم. تنها و تنها چیزی که ما میتونیم به خودمون نسبت دهیم، گناه کردن است. آیا این درست؟؟؟ آیا برداشت های من از معنای اذکار بالا درست بود؟؟ آیا توحید افعالی که در عرفان مطرح است به این معناست که چون خداوند همه جا را پر کرده است و همه جا حضور دارد و حتی در اراده ما نیز حضور دارد، پس در واقع در فعل ما نیز حضور دارد؟؟ این توحید افعالی است؟؟ یا اینکه به این معناست که قدرتی که ما داریم و باهاش گناه می کنیم، از آن خداست و خدا به ما اجازه داده است که بین گناه کردن و نکردن انتخاب کنیم؟؟ ممنون میشم راهنمایی کنید. یا علی مدد از طرفی هم خداوند پاک و منزّه است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان طور که بحمدالله متوجه هستید توحید افعالی حکایت از آن دارد که هر فعلی در عالم صادر شود ریشه در حضور فعل حضرت حق دارد و مخلوقات همه مظهر فعل الهی هستند، منتها نه آن طور که اشعری می گوید که مخلوقات هیچ نقشی نداشته باشند، بلکه به این معنا که هر مخلوقی بنا به ظرفیت و شایستگی اش مظهر فعل الهی است، یکی مظهر اسم رحمت الهی است و یکی مظهر اسم قهر حضرت حق است و ما با رجوع به رحمت الهی یعنی دین خدا می توانیم مظهر رحمت الهی برای خود و دیگران شویم. موفق باشید